

แม่จางค์

มั่นคง ตรงไป ตรงมา

วันพุธที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2541

ไทยประจักษ์

อันตรายจากงานวิจัย

ประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างไทย เรื่องของการได้รับความช่วยเหลือจากประเทศต่าง ๆ จะเป็นความรู้สึกภาคภูมิใจที่เห็นว่าเขาให้ความสนใจ

ไม่ค่อยมีใครคิดว่า อาจจะมีความเจ็บแสบแฝงมาในความร่วมมือนั้นๆ ด้วย

นักวิชาการบอกให้ทราบถึงการสนับสนุน และให้ความร่วมมือกันเกี่ยวกับเรื่องของการงานวิจัยว่า ประเทศที่ให้การสนับสนุนเรา จะมอบทั้งเงิน ทั้งอุปกรณ์ ทั้งบุคลากรมาช่วยในงานวิจัยแถมเมื่อวิจัยเสร็จแล้วยังยกย่องส่งเสริมเกียรติคุณให้แก่ประเทศเราด้วย

แต่ในจิตใจดีของเขาแฝงความใจร้ายเข้ามาด้วยคือ เขาจะนำเอาผลงานวิจัยของเราไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่เขา

เราไม่ได้กล่าวหาประเทศที่ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือทางวิชาการกับเรา แต่เราเก็บคำของนักวิชาการที่เขาคิดมาคิดกันเล่นๆ เพื่อบ้านเมืองของเรา

เขาว่า ของดี ๆ ของเราหลายอย่าง ที่ไปปรากฏอยู่ในประเทศของเขา แล้วเขานำเอาไปสร้างให้เป็นประโยชน์กับบ้านเขานั้น เขาแฝงเข้ามาด้วย ภาพของความร่วมมือกันทางวิชาการนั่นเอง

เป็นต้นว่า พันธุ์ไม้ต่างๆ ของเราที่ไปขึ้นอยู่ในประเทศของเขา ทั้งๆ ที่เป็นพันธุ์ไม้ต้องห้าม ห้ามนำออกนอกประเทศ แต่กลับกลายเป็น สินค้าขายดีอยู่ในประเทศของเขา

ทั้งนี้ทั้งนั้นเพราะเขาเอาออกไปทางงานวิชาการนั่นเอง

โดยอาศัยข้อยกเว้นในเรื่องของงานวิชาการที่ให้ผ่านออกนอกประเทศได้โดยกฎระเบียบที่วางกันเอาไว้

แม้ว่าในกฎระเบียบนั้นจะระบุว่ายอมให้เอาไปเพื่อเป็นตัวอย่างทางวิชาการเพื่อการขยายความรู้ทางวิชาการให้โลกรับรู้ ไม่ใช่เอาไปหาประโยชน์

แต่ทำไมจึงเกิดกรณีตอกรอยขึ้นมาได้

หากข้อคิดของนักวิชาการที่บอกมานี้เป็นจริงแสดงว่าความจริงใจต่อกันย่อมจะไม่มี

อะไรๆ ที่เราหวงเอาไว้เพื่อบ้านเพื่อคนของเรา จึงกลายเป็นของสากลไปหมด

วันหนึ่งข้างหน้าคนไทยก็คงไม่มีของดีที่เป็นของไทยๆ เอาไว้ปลานปลื้มกันแน่ๆ

การหวังพึ่งคนอื่นนั้น สู้หวังพึ่งตัวเองไม่ได้หรอกครับ

ชนิตร ภูกาญจน์